

8. ANALIZA SWOT

W przedmiotowym rozdziale zaprezentowana została analiza SWOT, zawierająca kluczowe wnioski z przeprowadzonej analizy zawartej w części diagnostycznej Strategii. Analiza SWOT jest jednym z najpopularniejszych narzędzi analitycznych, wykorzystywanych w działaniach o charakterze strategicznym. W sposób syntetyczny prezentuje mocne i słabe strony wynikające z potencjałów wewnętrznych analizowanych jednostek oraz szans i zagrożeń związanych z funkcjonowaniem otoczenia.

Mocne strony	Słabe strony
<ol style="list-style-type: none"> 1. Efektywna współpraca z NGO w obszarze niepełnosprawności skutkująca rozbudową oferty dostępnych usług i wsparcia osób z niepełnosprawnością. 2. Duże doświadczenie samorządu Miasta Torunia w realizacji zadań i wdrażania polityk na rzecz osób z niepełnosprawnością (programy dedykowane, strona internetowa). 3. Reagowanie na pojawiające się problemy (np. rozbudowa taboru tramwajowo-autobusowego), rozwój form transportu indywidualnego dostępnego dla osób z niepełnosprawnością. 4. e-urząd miasta Torunia posiadający dostosowanie dla osób niedosłyszących. 5. Rosnąca liczba obiektów użyteczności publicznej dostosowanych do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnościami. 6. Powiatowa Społeczna Rada ds. Osób z Niepełnosprawnością skupiająca przedstawicieli NGO, JST i środowiska osób z niepełnosprawnością. 7. Uruchomienie stron internetowych i portali zawierających informacje o dostosowaniu obiektów i przestrzeni 	<ol style="list-style-type: none"> 1. W strukturze osób z niepełnosprawnością w mieście, znaczącą część stanowią osoby w wieku 50+. Zakłada się, że ze względu na sytuację demograficzną miasta, liczba z niepełnosprawnością seniorów będzie w dalszym ciągu wzrastała, co spowoduje konieczność zwiększenia nakładów na wsparcie tej grupy osób z niepełnosprawnością. 2. Wysoki poziom bezrobocia wśród osób z niepełnosprawnością, połączony z niskim poziomem wykształcenia osób z niepełnosprawnością pozostających bez pracy oraz duży odsetek osób uzależnionych od pomocy społecznej. 3. Koncentracja wsparcia w potrzebach osób z niepełnosprawnością ruchową, w mniejszym stopniu nastawienie wsparcia na niepełnosprawności poznawcze (np. brak dostępu do strony internetowej dla osób niewidzących) 4. Istniejące bariery komunikacyjne w transporcie publicznym, mimo trwających inwestycji. 5. Rosnący odsetek dzieci i młodzieży posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.